

200704445/1.

Datum uitspraak: 27 juli 2007

/

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

de Staatssecretaris van Justitie,
appellant,

tegen de uitspraak in zaak nos. AWB 07/22479 en 07/22478 van de
voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Groningen, van 21 juni 2007 in het geding tussen:

en

appellant.

1. Procesverloop

Bij besluit van 30 mei 2007 heeft appellant (hierna: de staatssecretaris) een aanvraag van (hierna: de vreemdeling) om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 21 juni 2007, verzonden op 22 juni 2007, heeft de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (hierna: de voorzieningenrechter), voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de staatssecretaris een nieuw besluit neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de staatssecretaris bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 28 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 juli 2007 heeft de vreemdeling een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. In grief 1 klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte niet ambtshalve heeft gezien of sprake is van een herhaalde asielaanvraag en of daaraan nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd die een hernieuwde rechterlijke toetsing rechtvaardigen.

2.1.1. Vaststaat dat een eerdere asielaanvraag van de vreemdeling is afgewezen. De grief is dan ook terecht voorgedragen maar kan niet leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak omdat de staatssecretaris bij brief van 2 april 2007 aan de Tweede Kamer der Staten Generaal (Kamerstukken II, 2006-2007, 19 637, nr. 1137) heeft besloten tot het instellen van een beleid van categoriale bescherming voor asielzoekers afkomstig uit Centraal-Irak en er derhalve voor de vreemdeling sprake is van een relevante wijziging van het recht.

2.2. Hetgeen in grief 2 terecht is aangevoerd kan evenmin leiden tot vernietiging van de aangevallen uitspraak aangezien het zich richt tegen een overweging die niet dragend is voor de door de voorzieningenrechter genomen beslissing.

2.3. In grief 3 klaagt de staatssecretaris dat de voorzieningenrechter ten onrechte heeft overwogen dat de door de vreemdeling aangevoerde omstandigheden niet in de beoordeling zijn betrokken en dat onvoldoende is gemotiveerd waarom geen toepassing is gegeven aan het bepaalde in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: de Awb). In dat verband

betoogt de staatssecretaris dat dit berust op een onvolledige lezing van het besluit.

2.3.1. Ingevolge artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) wordt bij het onderzoek naar de aanvraag om een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd mede betrokken de omstandigheid dat de desbetreffende vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde of nationale veiligheid.

2.3.2. Volgens het gestelde in paragraaf C4/3.11.2 van de Vreemdelingen-circulaire 2000, voor zover thans van belang, is voor de beoordeling van de verblijfsaanspraken een individuele belangenafweging bij toepassing van deze bepaling niet nodig. Slechts indien de asielzoeker bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 4:84 van de Awb, stelt en aannemelijk maakt, is er reden om af te wijken van dit beleid. Deze bijzondere omstandigheden kunnen geen verband houden met het gepleegde misdrijf of de beoordeling ervan. Die afweging heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de strafrechtelijke vervolging. Het enkele ontbreken van een gevaar voor recidive is evenmin voldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden. Bij de beoordeling van de verblijfsaanspraken nadat een vreemdeling een delict heeft gepleegd, gaat het niet om de beoordeling van het toekomstig onzekere feit dat betrokkene niet meer een (soortgelijk) delict zal plegen. Wel kan het ontbreken van een gevaar voor recidive in samenhang met andere bijzondere omstandigheden leiden tot het oordeel dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.3.3. In het besluit van 30 mei 2007 heeft de staatssecretaris zich op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet voor een verblijfsvergunning op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d van de Vw 2000 in aanmerking komt, omdat hij een gevaar vormt voor de openbare orde. In hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd ziet de staatssecretaris geen aanleiding om van zijn beleid af te wijken. Daaraan heeft de staatssecretaris terecht ten grondslag gelegd dat de omstandigheid dat het leven van de vreemdeling in een rustiger vaarwater terecht is gekomen en dat het incident in zijn leven geen vervolg heeft gekregen niet zijn aan te merken als bijzondere omstandigheden, omdat ze verband houden met het misdrijf en de veroordeling. Voor zover de vreemdeling op die omstandigheden zijn stelling baseert dat geen gevaar voor recidive bestaat, geldt hetzelfde aangezien het ontbreken van gevaar voor recidive op zichzelf onvoldoende is om te spreken van bijzondere omstandigheden.

De verklaringen van de vreemdeling inzake zijn huidige gezinsleven bieden voorts geen grond voor het oordeel dat sprake is van bijzondere omstandigheden in samenhang waarmee aan het ontbreken van gevaar voor recidive wel doorslaggevend betekenissen moet worden toegekend. De omstandigheid dat de vreemdeling inmiddels hier te lande een gezinsleven heeft opgebouwd moet immers geacht worden bij de vaststelling van het beleid te zijn betrokken, aangezien deze omstandigheid zich ten aanzien van vreemdelingen aan wie een contra-indicatie wordt tegengeworpen vaker zal voordoen. De staatssecretaris heeft zich ook in zoverre terecht op het standpunt gesteld dat geen sprake is van een bijzondere omstandigheid als bedoeld in artikel 4:84 van de Awb.

De voorzieningenrechter is ten onrechte tot het oordeel gekomen dat voormeld besluit onvoldoende is gemotiveerd.

2.4. Het hoger beroep is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, zal de Afdeling het beroep van de vreemdeling tegen het besluit van 30 mei 2007 van de staatssecretaris alsnog ongegrond verklaren.

2.5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 21 juni 2007 in zaak no. AWB 07/22478;
- III. verklaart het door de vreemdeling bij de rechtbank in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin , Voorzitter, en
mr. H. Troostwijk en mr. T.M.A. Claessens, Leden, in tegenwoordigheid van
mr. P.A.M.J. Graat, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Voorzitter

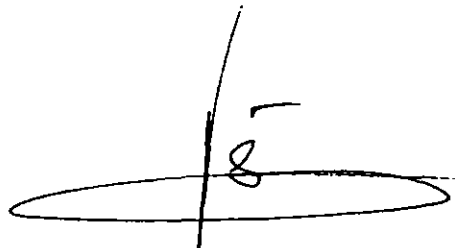
w.g. Graat
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 27 juli 2007

307.

Verzonden: 27 juli 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line across the middle.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Groningen, Vreemdelingenkamer, voorzieningenrechter

Zaaknummers: Awb 07/22479 (voorlopige voorziening)
Awb 07/22478 (beroep)

Uitspraak in het geschil tussen

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
V-nummer:
verzoeker,
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek, advocaat te Groningen
en

IND lokatie:	Zwolle		
Dossiernr:	9808-08-2016		
ULAD ontvangstdatum:			
Briefnr:			
IND ontvangstdatum:	22 JUN 2007		
Registratie in naam maw:	K. H. O. S. +		
INDIS datum:	27-07	unh: 33	✓
invoer naam maw:			
controle datum:	unh		

DE STAATSSECRETARIS VAN JUSTITIE

(Immigratie- en Naturalisatiedienst),

te 's-Gravenhage,

verweerder,

vertegenwoordigd door mr. P. van den Berg, ambtenaar ten departemente. ✓

1. Ontstaan en loop van het geschil

1.1. Op 23 mei 2007 heeft verzoeker een aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd ingediend. Verweerder heeft bij beschikking van 30 mei 2007 afwijzend op de aanvraag beslist.

1.2. Bij beroepsschrift van 30 mei 2007 heeft verzoeker hiertegen beroep ingesteld. Dit beroep is geregistreerd onder Awb 07/22478. Verzoeker is medegedeeld dat hij de behandeling van het beroep niet in Nederland mag afwachten.

1.3. Bij verzoekschrift van 30 mei 2007 heeft verzoeker de voorzieningenrechter verzocht de voorlopige voorziening te treffen dat uitzetting achterwege wordt gelaten tot op het beroep is beslist.

1.4. Het verzoek is behandeld ter openbare zitting van 15 juni 2007. Verzoeker is aldaar in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen.

2. Rechtsoverwegingen

2.1. Ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is of kan worden in de hoofdzaak, indien tegen een besluit bij de rechtbank beroep is ingesteld dan wel, voorafgaand aan een mogelijk

Zaaknummers: Awb 07/22479, Awb 07/22478

blad 2

beroep bij de rechtbank, bezwaar is gemaakt of administratief beroep is ingesteld, op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2.2. De voorzieningenrechter kan, indien hij van oordeel is dat na de zitting bedoeld in artikel 8:83, eerste lid, Awb, nader onderzoek redelijkerwijs niet bij kan dragen aan de beoordeling van de zaak, op grond van artikel 8:86, eerste lid, Awb, onmiddellijk uitspraak doen in de hoofzaak. Partijen zijn bij de uitnodiging voor de zitting op deze bevoegdheid gewezen.

Feiten en standpunten van partijen

2.3. Verzoeker heeft ter ondersteuning van zijn asielaanvraag het volgende naar voren gebracht. Verzoeker heeft een asielaanvraag ingediend in verband met de regeling voor een 'pardon' en in verband met de situatie in Irak. Verzoeker heeft voorts in Nederland twee kinderen bij zijn ex-echtgenote, met wie hij een omgangsregeling heeft, en een kind bij zijn huidige partner, met wie hij een gezin vormt.

2.4. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen omdat niet aannemelijk is gemaakt dat de aanvraag om verlening van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening vormen. Voorts meent verweerder dat de aanvraag binnen achtenveertig proces-uren kon worden afgewezen.

Verweerder heeft overwogen dat verzoeker geen nieuwe feiten of omstandigheden heeft aangevoerd ten opzichte van de eerdere asielprocedure ten aanzien van artikel 29, eerste lid, onder a tot en met c, Vw 2000. In dat verband wordt gewezen op eerdere, reeds in rechte vaststaande, beslissing van 15 september 1999. Ten aanzien van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000 heeft verweerder overwogen dat verzoeker criminele antecedenten heeft. Uit een uittreksel van het Justitieel Documentatieregister blijkt dat verzoeker is veroordeeld voor het misdrijf als genoemd in artikel 300, eerste lid, Wetboek van Strafrecht (Sr) (mishandeling), gepleegd op 29 maart 2002, tot een geldboete van € 225,-. Voorts heeft verzoeker een transactiesom geaccepteerd van € 110,- wegens het plegen van een misdrijf als genoemd in artikel 184, eerste lid, Sr, gepleegd op 23 januari 2005. Op grond hiervan komt hij niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning. De door verzoeker aangevoerde omstandigheden zijn niet zo bijzonder dat op grond van artikel 4:84 Algemene wet bestuursrecht (Awb) ten gunste van verzoeker afgeweken dient te worden van het beleid.

2.5. Verzoeker stelt zich op het standpunt dat, als gevolg van de situatie in Irak, verzoekers belangen afgewogen dienen te worden tegen de belangen van de Nederlandse staat. Verzoeker wijst expliciet op de omstandigheden waaronder de strafbare feiten zijn begaan. Deze vloeiden voort uit een relatie die inmiddels beëindigd is. Vrees voor recidive is er dan ook niet. De boetes zijn relatief laag en mogen geacht worden te staan voor een indicatie van de gepleegde inbreuk op de Nederlandse rechtsorde. Dit dient te worden afgezet tegen het belang van verzoeker op een leven zonder onzekerheid waarin hij beschermd wordt tegen terugzending naar de onveilige situatie in Irak. Nadrukkelijk is gewezen op zijn gezinssituatie.

Zaaknummers: Awb 07/22479, Awb 07/22478

blad 3

Beoordeling van het verzoek

2.6. Ingevolge artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, b, c en d, Vw 2000 kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 worden verleend aan de vreemdeling

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan folteringen, aan onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
- c. van wie naar het oordeel van Onze Minister op grond van klemmende redenen van humanitaire aard die verband houden met de redenen van zijn vertrek uit het land van herkomst, in redelijkheid niet kan worden verlangd dat hij terugkeert naar het land van herkomst; of
- d. voor wie terugkeer naar het land van herkomst naar het oordeel van Onze Minister van bijzondere hardheid zou zijn in verband met de algehele situatie aldaar.

2.7. De voorzieningenrechter stelt eerst vast dat in geschil is of verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw 2000. Niet in geschil is dat verzoeker eenmaal is veroordeeld en eenmaal een transactieaanbod heeft aanvaard terzake een misdrijf en dat dit in principe in de weg kan staan aan vergunningverlening. Het geschil spitst zich toe op de vraag of verweerder op grond van artikel 4:84 Awb ten gunste van verzoeker had moeten afwijken van het beleid.

2.8. Ingevolge C1/3.11 Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc), is, bij de beslissing omtrent verlening van een verblijfsvergunning, het beleid, zoals omschreven in B1/2.2.4 Vc, van overeenkomstige toepassing voorzover dit geen strijd oplevert met verdragsverplichtingen. Voor de beoordeling van de verblijfsaanspraken is een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig. Slechts indien de asielzoeker bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 4:84 Awb, stelt en aannemelijk maakt, is er reden om af te wijken van dit beleid. Deze bijzondere omstandigheden kunnen geen verband houden met het gepleegde misdrijf of de beoordeling ervan. Die afweging heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de strafrechtelijke vervolging. Voorts is het enkele ontbreken van een gevaar voor recidive onvoldoende om te spreken van bijzondere omstandigheden. Bij de beoordeling van de verblijfsaanspraken nadat een vreemdeling een delict heeft gepleegd, gaat het niet om de beoordeling van het toekomstig onzekere feit dat betrokkene niet meer een (soortgelijk) delict zal plegen. Wel kan het ontbreken van een gevaar voor recidive in samenhang met andere bijzondere omstandigheden leiden tot het oordeel dat gebruik moet worden gemaakt van de inherente afwijkingsbevoegdheid.

2.9. Verzoeker heeft ter zitting benadrukt dat in het beleid vermeld is dat het 'enkele' gevaar voor recidive onvoldoende is om als bijzondere omstandigheid aan te merken en dat in onderhavig geval meerdere bijzondere omstandigheden zijn aangevoerd.

2.10. Verweerder heeft ter zitting verklaard dat, voor zover een beroep wordt gedaan op het gezinsleven, dit is opgebouwd in een periode dat verzoeker geen legaal verblijf had in Nederland, zodat het niet kan worden meegewogen bij de bijzondere omstandigheden.

2.11. De voorzieningenrechter overweegt het volgende. Afgezien van het feit dat verzoeker voor de periode van 20 maart 2003 tot 20 maart 2005 legaal verblijf heeft gehad, zo is ambtshalve uit het dossier bekend, stelt de voorzieningenrechter vast dat verweerder dit

Zaaknummers: Awb 07/22479, Awb 07/22478

blad 4

standpunt eerst ter zitting heeft aangevoerd. In de beschikking is over het gezinsleven enkel opgemerkt dat dit reeds is meegewogen bij de strafrechtelijke veroordeling in 2002 en dat verzoeker niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder e dan wel f, Vw 2000. Dit laatste is niet in geschil. De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder weliswaar terecht heeft overwogen dat verzoekers gezinssituatie in 2002 al is meegewogen door de strafrechter en dat het enkele ontbreken van gevaar voor recidive onvoldoende is om af te wijken van het beleid. Echter, verzoeker heeft meerdere omstandigheden aangevoerd dan het enkele ontbreken van recidive-gevaar. Zo heeft verzoeker verklaard dat hij zijn twee Nederlandse kinderen uit zijn vorige relatie nog ziet en dat hij, zo is onweersproken gebleken, thans een (stabiele) relatie heeft met een Nederlandse vriendin, met wie hij eveneens een kind heeft en een gezin vormt. Door in de beschikking in het geheel niet in te gaan op het huidige gezinsleven van verzoeker, heeft verweerder niet duidelijk gemaakt dat dit is meegewogen. Ook is verweerder niet ingegaan op de relatief geringe hoogte van de boete, op de situatie in Irak en op het samenstel van factoren. Verweerder heeft aldus onvoldoende gemotiveerd om welke reden geen toepassing is gegeven aan artikel 4:84 Awb.

2.12. Verweerder heeft gelet op het voorgaande de aanvraag onvoldoende gemotiveerd afgewezen. Gelet hierop wordt het beroep met toepassing van artikel 8:86, eerste lid, Awb gegrond verklaard.

2.13. Gegeven de beslissing in de hoofdzaak is er geen aanleiding voor het treffen van een voorlopige voorziening als bedoeld in artikel 8:81 Awb.

2.14. In dit geval bestaat aanleiding verweerder met toepassing van artikel 8:75, eerste lid, Awb te veroordelen in de door verzoeker gemaakte proceskosten, zulks met inachtneming van het Besluit proceskosten bestuursrecht. De kosten zijn op voet van het bepaalde in het Besluit vastgesteld op € 966,- (1 punt voor het verzoekschrift, 1 punt voor het beroepschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1).

Zaaknummers: Awb 07/22479, Awb 07/22478

blad 5

3. Beslissing

De voorzieningenrechter:

- verdaart het beroep, geregistreerd onder nummer Awb 07/22478, gegrond;
- vernietigt de bestreden beschikking van 1 juni 2007;
- bepaalt dat verweerder opnieuw op de aanvraag dient te beslissen, met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van verzoekers ad € 966,-, onder aanwijzing van de Staat der Nederlanden als rechtspersoon die deze aan verzoeker dient te vergoeden;
- wijst het verzoek om voorlopige voorziening, geregistreerd onder nummer Awb 07/22479, af.

Aldus gegeven door mr. J. W. Janssen, voorzieningenrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van mr. H.M. Pot als griffier op 21 juni 2007.

Tegen de uitspraak inzake het verzoek om een voorlopige voorziening staat geen rechtsmiddel open.

Tegen de uitspraak in de bodemzaak kunnen partijen binnen een week na de datum van verzending van deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC te 's-Gravenhage. Ingevolge artikel 85 Vw 2000 dient het beroepschrift, in aanvulling op de vereisten gesteld in artikel 6:5 Algemene wet bestuursrecht, één of meer grieven tegen de uitspraak te bevatten. Artikel 6:6 Awb is niet van toepassing.

Afschrift verzonden op: 22 JUN 2007

Justitie

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

RAAD VAN STATE

INGEKOMEN

3798-C
28 JUN 2007

ZAAKNR.

AAN:

BEHANDELD: DD:

PAR:

Postadres: Postbus 40052, 8004 DB Zwolle

Aan de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
 Vreemdelingenzaken
 Postbus 20019
 2500 EA 's-GRAVENHAGE

Bezoekadres
 Zuiderzeelaan 43-51
 Gebouw LGV
 8017 JV Zwolle
 Telefoon 036 4681485
 Fax 036 460 8152/0153

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging	
	Vestiging Zwolle	
Contactpersoon	mr. M.M. Bosma	
Doorkiesnummer(s)	038 888 6263	
Datum	28 juni 2007	
Ons kenmerk	9808-08-2016	
Uw kenmerk	-	
Bijlage(n)	-	
Onderwerp	Hoger beroep Staatssecretaris van Justitie/ de heer	van Iraakse
	nationaliteit	

Hierbij ontvangt u het hoger beroepschrift tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 21 juni 2007, verzonden op 22 juni 2007, met kenmerk Awb 07/22478.

De machtiging tot het instellen van het hoger beroep is bijgevoegd.

Hoogachtend,

M.M. Bosma, procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Postadres Postbus 30120 2500 GC Den Haag

De Raad van State

Bezoekadres
Bordewijklaan 82
Den Haag
Infolijn 070-3703489
Fax 070-3703709

Onderdeel	Proces Procesvertegenwoordiging
Contactpersoon	mr. E. Deegmulder
Doorkiesnummer(s)	038-888 6282
Datum	26 juni 2007
Ons kenmerk	9808-08-2016
Uw kenmerk	.
Bijlage(n)	.
Onderwerp	Schriftelijke lastgeving

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
28 JUN 2007	
ZAAKNR.	
ASR	
BEZOEKELD: DD:	PAR:

Hierbij geef ik de heer M.M. Bosma, procesvertegenwoordiger bij het Proces Procesvertegenwoordiging van de Immigratie- en Naturalisatiedienst, schriftelijk last om als gemachtigde van de Staatssecretaris van Justitie bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State hoger beroep in te stellen tegen de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen, van 21 juni 2007, verzonden op 22 juni 2007, met kenmerk Awb 07/22478.

De Staatssecretaris van Justitie,
namens deze
Het Hoofd van de Immigratie- en Naturalisatiedienst,
namens deze
de Directeur van het Proces Procesvertegenwoordiging

M.W. van Gestel

Immigratie- en Naturalisatiedienst

Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State
Vreemdelingenzaken
Postbus 20019
2500 EA 's-GRAVENHAGE

STATE	
28 JUN 2007	
BEHANDELD DO: PAR:	

Hoger beroepschrift vreemdelingenzaken

Van:
de Staatssecretaris van Justitie
te 's-Gravenhage
appellant
gemachtigde: mr. M.M. Bosma
ambtenaar ten departemente

Tegen:
de uitspraak van de voorzieningenrechter 's-Gravenhage, zitting houdende te Groningen
van 22 juni 2007
met kenmerk 07/22470

Inzake:
met IND-kenmerk 9808-08-2016
aan te duiden als verweerder
gemachtigde: mr. I.M. Zuidhoek
advocaat te Groningen

Procesvertegenwoordiging
Zwolle
Zuiderzeelaan 43-51
8017 JV Zwolle

Postbus 40052
8004 DB Zwolle

mr. M.M. Bosma
038 888 8263

1 Inleiding

De Staatssecretaris komt in hoger beroep van de uitspraak van de voorzieningenrechter van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Groningen (verder: de voorzieningenrechter), van 21 juni 2007, verzonden op 22 juni 2007, met kenmerk Awb 07/22478 (*productie 1*), in welke zaak de voorzieningenrechter het beroep tegen de beschikking van 30 mei 2007 gegrond heeft verklaard, deze beschikking heeft vernietigd, de Staatssecretaris heeft opgedragen om met inachtneming van de uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag en de Staatssecretaris in de proceskosten heeft veroordeeld.

2 Achtergronden

- 2.1 Op 10 augustus 1998 heeft verweerder een aanvraag om toelating als vluchteling ingediend.
- 2.2 Bij besluit van 23 augustus 2002 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken- en Integratie het door verweerder tegen de afwijzing van zijn aanvraag ingediende bezwaarschrift ongegrond verklaard.
- 2.3 Bij uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zwolle, van 31 oktober 2003 (Awb 02/72191), is de afwijzing van die aanvraag in rechte onaantastbaar geworden.
- 2.4 Op 23 mei 2007 heeft verweerder een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28, eerste lid, Vw (verder: Vw) ingediend.
- 2.5 Bij besluit van 30 mei 2007 heeft de Staatssecretaris deze aanvraag afgewezen.
- 2.6 Bij thans bestreden uitspraak heeft de voorzieningenrechter het daartegen door verweerder ingestelde beroep gegrond verklaard.

3 Grieven

Grief 1

- 3.1 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter stelt eerst vast dat in geschil is of verzoeker in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw2000."

Grief 2

- 3.2 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.11 op pagina 3 van de bestreden uitspraak:

"De voorzieningenrechter overweegt het volgende. Afgezien van het feit dat verzoeker voor de periode van 20 maart 2003 tot 20 maart 2005 legaal verblijf heeft gehad, zo is ambtshalve uit het dossier bekend, stelt de voorzieningenrechter vast dat verweerder dit standpunt eerst ter zitting heeft aangevoerd.[...]"

Grief 3

- 3.3 Ten onrechte overweegt de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 2.11 op pagina 4 van de bestreden uitspraak:

"[...] Door in de beschikking in het geheel niet in te gaan op het huidige gezinsleven van verzoeker, heeft verweerder niet duidelijk gemaakt dat dit is meegewogen. Ook is verweerder niet ingegaan op de relatief geringe hoogte van de boete, op de situatie in Irak en op het samenstel van factoren. Verweerder heeft aldus onvoldoende gemotiveerd om welke reden geen toepassing is gegeven aan artikel 4:84 Awb."

- 3.4 Op de hiervoor genoemde en bestreden overwegingen van de voorzieningenrechter berusten de rechtsoverwegingen 2.12, 2.13, en 2.14 op pagina 4 van de uitspraak. Gegrondbevinding van de hiervoor geformuleerde grieven tast ook de geldigheid van deze rechtsoverwegingen aan.

4 Toelichting op de grieven

Ad grief 1

- 4.1 Door in rechtsoverweging 3.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak te overwegen als zij heeft gedaan, heeft de voorzieningenrechter niet onderkend dat zij, alvorens te treden in de beoordeling van de motivering van het besluit van 30 mei 2007, ambtshalve diende te bezien of sprake was van een aanvraag in de zin van 4:6 Awb en of daaraan rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag waren gelegd. De aanvraag van 23 mei 2007 is immers een opvolgende, nu verweerder reeds op 10 augustus 1998 een eerdere aanvraag om toelating als vluchteling had ingediend de afwijzing waarvan bij uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage van 31 oktober 2003 in rechte onaantastbaar is geworden.
- 4.2 Uw Afdeling heeft meermalen overwogen en verduidelijkt (ondermeer de uitspraak van 12 maart 2007 in zaak no. 200607522/1; JV 2007/214) dat blijkens de geschiedenis van de totstandkoming van artikel 4:6 Awb (Memorie van Toelichting, Kamerstukken II 1988-1989, 21 221, nr. 3, p. 93-94) die bepaling niet ziet op de situatie dat het recht wordt gewijzigd. Indien het voor de aanvraag relevante recht wordt gewijzigd, kan ook zonder dat sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden een nieuwe aanvraag worden ingediend, die op grond van de dan geldende bepalingen wordt beoordeeld. Hieruit vloeit voort dat een aanvraag waarin een beroep wordt gedaan op wijziging van het recht sinds de beslissing op een eerdere soortgelijke aanvraag, geen herhaalde aanvraag is in de zin van artikel 1, aanhef en onder f, Vw.
- 4.3 Uit het voorgaande volgt dat de voorzieningenrechter, gelet op hetgeen verweerder heeft aangevoerd, allereerst heeft miskend dat hij bij de beoordeling van het beroepsschrift van verweerder eerst diende te toetsen of sprake was van nieuw recht in die zin dat ten tijde van het in beroep bestreden besluit ander recht gold dan ten tijde van het eerdere besluit waarbij de eerdere aanvraag van verweerder werd afgewezen. Vervolgens is aan de orde de vraag of sprake is van een voor verweerder relevante wijziging van het recht. Eerst wanneer is vastgesteld dat dit niet het geval is, is aan de orde de vraag of sprake is van nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden. Alsdan geldt het volgende.
- 4.4 Uit vaste jurisprudentie van uw Afdeling (onder meer de uitspraak van 13 juli 2006 in zaak no. 200506456/1; JV 2006/397) vloeit voort dat, indien na een eerdere afwijzende beslissing een materieel vergelijkbare beslissing wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat het in die uitspraak uiteengezette beoordelingskader in de weg staat aan een rechterlijke toetsing van dat besluit, als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien en voor zover door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, dan wel uit het aldus door hem aangevoerde kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dit is slechts anders, indien zich

bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998 ((partij) tegen Nederland; IV 1998/45) voordoen.

- 4.5 De voorzieningenrechter heeft bovenstaande toetsingskader in het geheel niet onderkend. Reeds daarom komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.
- 4.6 Ten aanzien van de vraag of sprake is van een voor verweerder relevante wijziging van het recht wijst de Staatssecretaris op het volgende. Ten tijde van het eerdere afwijzende besluit van 23 augustus 2002 op de aanvraag om toelating als vluchteling werd reeds een beleid van categoriale bescherming gevoerd ter zake van vreemdelingen afkomstig uit Centraal-Irak. Ook toen werden contra-indicaties tegengeworpen, zo ook aan verweerder in het besluit van 23 augustus 2002.
- 4.7 De Staatssecretaris concludeert, gelet op het vorenstaande, dat de voorzieningenrechter heeft miskent dat hij alvorens te treden in de beoordeling van de motivering van het besluit van 30 mei 2007, diende te bezien of er sprake was van een wijziging van het recht. Indien en voor zover daarvan sprake is diende de voorzieningenrechter te beoordelen of die wijziging van het recht een voor verweerder relevante betrof. Nu de Staatssecretaris heeft uiteengezet dat van een voor verweerder relevante wijziging van het recht geen sprake was, heeft de voorzieningenrechter miskend dat hij nadien direct diende te treden in de vraag of de opvolgende aanvraag van verweerder van 23 mei 2007 een herhaalde was in de zin van artikel 4:6 Awb. Reeds daarom komt de bestreden uitspraak voor vernietiging in aanmerking.
- 4.8 De Staatssecretaris staat op het standpunt dat de aanvraag van verweerder aangemerkt dient te worden als een herhaalde in de zin van artikel 4:6 Awb. Alvorens te treden in de vraag of aan de aanvraag rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden ten grondslag zijn gelegd is het van belang vast te stellen dat verweerder zijn aanvraag in zoverre heeft beperkt –voor zover thans relevant- dat hij enkel in aanmerking wenste te komen voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel in de zin van artikel 28 Vw op de voet van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw. De voorzieningenrechter heeft het aan haar voorgelegde geschil in rechtsoverweging 2.7 op pagina 3 van de bestreden uitspraak dan ook terecht beperkt tot de vraag of de Staatssecretaris een zodanige verblijfsvergunning heeft kunnen weigeren. Ook in hoger beroep is het geschil daartoe in beginsel aldus beperkt.
- 4.9 Aan zijn beroep op voornoemd artikel 29, eerste lid, onder d, Vw bij de herhaalde aanvraag van 23 mei 2007 heeft verweerder ten grondslag gelegd – voor zover thans relevant en samengevat –dat hij graag bij zijn gezin in Nederland wenst te verblijven en dat de algehele situatie in zijn land van herkomst zodanig is dat hij daarnaar niet kan terugkeren. De voorzieningenrechter heeft, zoals door de Staatssecretaris andermaal wordt opgemerkt, ten onrechte niet onderkend dat hij zich aldus ambtshalve diende te buigen over de vraag of genoemde aan de aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden nieuw en relevant zijn in de zin van artikel 4:6 Awb. De Staatssecretaris stelt zich op het standpunt dat de door verweerder aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden niet zijn aan te merken als rechtens relevante nieuwe feiten en omstandigheden. Zij kunnen, voor zover ze al nieuw zijn, niet afdoen aan het eerdere afwijzende besluit.
- 4.10 Ten aanzien van de omstandigheid dat verweerder bij zijn gezin hier te lande wenst te verblijven, wijst de Staatssecretaris er op dat die omstandigheid weliswaar ten dele nieuw is, voor zover verweerder zich beroept op de na het eerdere afwijzende besluit hier te lande geboren kinderen en zijn nieuwe relatie. Op voorhand is echter uitgesloten dat die omstandigheden kunnen afdoen aan het eerdere afwijzende besluit, nu

deze omstandigheden geen verband houden met het vertrek van verweerder uit zijn land van herkomst, en aldus niet als asielmotieven kunnen worden aangemerkt. In dit verband is van belang er op te wijzen, zoals bovenstaand reeds door de Staatssecretaris is gedaan, dat verweerder zijn beroep heeft beperkt tot de vraag of hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw. Een beroep op artikel 29, eerste lid, onder e dan wel f is niet gedaan en zou bovendien op voorhand vruchteloos zijn.

- 4.11 Zelfs al zouden de aldus door verweerder aangevoerde feiten en omstandigheden dienen te worden aangemerkt, dan nog zou de Staatssecretaris niet gehouden zijn een ander besluit te nemen als hij heeft gedaan, gelet op de motivering van het besluit van 30 mei 2007. In dat besluit, waarin het voornemen daartoe is herhaald en ingelast, is immers kennelijk en deugdelijk gemotiveerd dat en waarom verweerder niet voor die verblijfsvergunning in aanmerking komt waarom hij heeft gevraagd. De door verweerder aangevoerde omstandigheden nopen er niet toe dat de Staatssecretaris in afwijking van zijn gevoerde beleid tot verlening van een verblijfsvergunning in de zin van artikel 28 Vw diende over te gaan. De Staatssecretaris wijst voor een nadere motivering van zijn standpunt terzake naar hetgeen hij ter toelichting van de derde grief onderstaand uiteen zal zetten.
- 4.12 Voor zover appellant zich beroept op de gewijzigde algehele situatie in zijn land van herkomst, is die omstandigheid in zoverre nieuw dat die zich heeft voorgedaan na het eerdere afwijzende besluit. Op voorhand is echter uitgesloten dat die situatie kan afdoen aan dat eerdere afwijzende besluit, nu appellant het geschil heeft beperkt tot de vraag of hij in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde asiel tijd op grond van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw en aan verweerder contra-indicaties in de zin van artikel 29, eerste lid, onder k, Vw zijn tegengeworpen. Contra-indicaties werden reeds in het besluit van 23 augustus 2002 aan verweerder tegengeworpen. Nadien heeft verweerder zich – naar op geen enkel moment in geschil is geweest – opnieuw schuldig gemaakt aan strafbare feiten. Uit het besluit van 30 mei 2007 blijkt dat die strafbare feiten waarvoor verweerder op 23 januari 2005 is veroordeeld, aan verweerder zijn tegengeworpen. Reeds daarom was op voorhand uitgesloten – mede gelet op hetgeen verweerder heeft aangevoerd en hetgeen in voornoemd besluit van 23 januari 2005 is overwogen – dat de algehele situatie in zijn land van herkomst kon afdoen aan het eerdere afwijzende besluit.
- 4.13 Ten slotte heeft de voorzieningenrechter in de bestreden uitspraak evenzeer miskend dat het niet ter hare discretie stond om te oordelen over de vraag of de Staatssecretaris niet het besluit heeft kunnen nemen als hij heeft gedaan, onder de motivering waarop hij dit heeft gedaan. Bij de beoordeling van de motivering van het besluit van 30 mei 2007 en de toepassing van de Staatssecretaris van het bepaalde in artikel 4:6, tweede lid, Vw, heeft de voorzieningenrechter de omvang van discretie van de Staatssecretaris terzake miskend.

Vergelijk:

-AbRS 14 februari 2006, nr. 200600193, JV 2006/128;
-AbRS 20 april 2007, nr. 200700590, JV 2007/263.

- 4.14 De Staatssecretaris concludeert, gelet op het vorenstaande dat de voorzieningenrechter ten onrechte niet ambtshalve heeft gezien of sprake was van een aanvraag in de zin van artikel 1, aanhef en onder f, Vw. Zij heeft niet onderkend dat sprake was van een opvolgende aanvraag nadat een eerdere was afgewezen en ten onrechte niet beoordeeld of sprake was van een voor verweerder relevante wijziging van het recht. Nu van zodanige wijziging geen sprake was, is de voorzieningenrechter ten onrechte niet direct getreden in de vraag of sprake was van een herhaalde aanvraag waaraan nieuw gebleken feiten en omstandigheden ten grondslag waren gelegd. Nu aan de hernieuwde aanvraag geen rechtens relevante nova ten

grondslag waren gelegd heeft de voorzieningenrechter ten onrechte niet onderkend dat de Staatssecretaris de aanvraag van verweerder heeft kunnen afwijzen onder verwijzing naar het eerdere afwijzende besluit. Voor zover de overwegingen van de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 3.11 op pagina 3 van de uitspraak aldus dienen te worden begrepen dat de voorzieningenrechter is getreden in de vraag of de Staatssecretaris de aanvraag heeft kunnen afwijzen onder toepassing van artikel 4:6, tweede lid, Awb, en zich daarbij een eigen oordeel heeft gevormd over de motivering van het besluit van 30 mei 2007, heeft de voorzieningenrechter de discretie die de Staatssecretaris dienaangaande toekomt evenzeer miskend. De conclusie is dat de bestreden uitspraak dient te worden vernietigd.

Ad grief 2

- 4.15 Ingevolge artikel 8:69, eerste lid, Awb doet de voorzieningenrechter uitspraak op grondslag van het beroepschrift, de overgelegde stukken, het verhandelde tijdens het vooronderzoek en het onderzoek ter zitting.
- 4.16 Uit de stukken, waaronder het beroepschrift en het proces-verbaal van het verhandelde ter zitting, kan niet worden afgeleid dat de verweerder ter zake van hetgeen de voorzieningenrechter in het onderdeel van rechtsoverweging 3.11 op pagina 3 en 4 van de bestreden uitspraak heeft overwogen beroepsgronden heeft aangevoerd. Op geen enkele wijze heeft verweerder in de rest van de procedure gewag gemaakt van de omstandigheid dat hij op enig moment rechtmatig verblijf hier te lande heeft gehad. Er bestond ook in zoverre geen feitelijke grondslag in hetgeen verweerder in het dossier – de zienswijze op het voornemen tot afwijzing van de aanvraag dan wel de gronden van beroep – heeft aangevoerd om de rechtsgronden ter zake aan te vullen. De voorzieningenrechter is dan ook in strijd met artikel 8:69, eerste lid, Awb buiten de grenzen van het geschil getreden door hetgeen haar ambtshalve bekend is uit het dossier in haar oordeel te betrekken. Het bepaalde in artikel 8:69, derde lid, Awb noopte daartoe evenmin, nu de aanvulling van de feiten dient te blijven binnen de grenzen van het aan de voorzieningenrechter voorgelegde geschil. Dat het rechtmatig verblijf van de vreemdeling naar aanleiding van vragen van de voorzieningenrechter ter zitting wel aan de orde is geweest, maakt dat niet anders, nu de voorgedragen beroepsgronden tot het stellen van die vragen geen aanleiding gaven. Voorts behoort de beoordeling door de voorzieningenrechter als zij heeft gedaan, niet tot de door haar te verrichten ambtshalve toetsing, nu die beoordeling niet strekt tot toepassing van een voorschrift van openbare orde.

Vergelijk:

-AbRS 19 maart 2007, nr. 200607923/1, JV 2007/220

- 4.17 Onverminderd het vorenstaande heeft de voorzieningenrechter in de bestreden rechtsoverweging van de uitspraak miskend dat in het besluit van 30 mei 2007 in de derde alinea op pagina 6 door de Staatssecretaris overwegingen zijn gewijd aan het hier te lande door verweerder uitgeoefende gezinsleven. De Staatssecretaris heeft dat dan ook, in tegenstelling tot hetgeen de voorzieningenrechter heeft overwogen, niet eerst ter zitting bij de voorzieningenrechter aan de orde gesteld.
- 4.18 De Staatssecretaris concludeert dat de voorzieningenrechter in strijd met artikel 8:69 Awb buiten de grenzen van het aan haar voorgelegde geschil is getreden en dat de betreffende rechtsoverweging ook anderszins berust op een onvolledige lezing van het besluit van 30 mei 2007. Ook om die reden komt de uitspraak voor vernietiging in aanmerking.

Ad grief 3

- 4.19 Onverminderd hetgeen de Staatssecretaris in de eerste grief heeft opgemerkt, heeft de voorzieningenrechter in rechtsoverweging 3.11 op

pagina 4 van de bestreden uitspraak ten onrechte geconcludeerd dat het besluit van 30 mei 2007 onvoldoende deugdelijk en kenbaar is gemotiveerd. Ingevolge het landgebonden beleid zoals neergelegd in hoofdstuk C8/Het asielbeleid ten aanzien van Centraal-Irak van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc) komen asielzoekers uit Centraal-Irak in aanmerking voor categoriale bescherming. In het beleid is expliciet weergegeven dat zij derhalve in aanmerking komen, behoudens contra-indicaties, voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw. De inhoudelijke afwijzingsgronden bij de beoordeling van een asielaanvraag zijn opgenomen in hoofdstuk C1/5 Vc. Ten aanzien van het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw is in het beleid in hoofdstuk C1/5.13.2 Vc bepaald dat het beleid zoals omschreven in B1/2.2.4 Vc van overeenkomstige toepassing is voor zover dit geen strijd oplevert met verdragsverplichtingen. Tevens is daarbij opgenomen dat een individuele belangenafweging, gericht op het misdrijf en de beoordeling daarvan, niet nodig is. Slechts indien de asielzoeker bijzondere omstandigheden, zoals bedoeld in artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb), stelt en aannemelijk maakt, is er reden om af te wijken van dit beleid. Deze bijzondere omstandigheden kunnen geen verband houden met het gepleegde misdrijf of de beoordeling ervan. Die afweging heeft reeds plaatsgevonden in het kader van de strafrechtelijke vervolging.

- 4.20 Uw Afdeling heeft reeds eerder overwogen dat de wetgever heeft willen voorkomen dat de toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw tot schending van verdragsverplichtingen leidt, doch voor geen van de in artikel 29, eerste lid, Vw opgesomde gevallen op voorhand heeft willen uitsluiten dat de omstandigheid dat een vreemdeling een gevaar voor de openbare orde vormt, tot afwijzing van de aanvraag van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd leidt. Die omstandigheid kan derhalve op zichzelf voldoende zijn om de aanvraag af te wijzen. Al naar gelang de van toepassing zijnde onderdelen van artikel 29, eerste lid, van de Vw kan aan die omstandigheid een verschillend gewicht toekomen.

Zie:

- *AbRS*, 25 mei 2005, nr. 200408592/1, *JV* 2005, 264.

- 4.21 Zoals de voorzieningenrechter terecht heeft overwogen in de bestreden uitspraak is enkel in geschil of verweerder niet in aanmerking komt voor een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd asiel op de voet van artikel 29, eerste lid, onder d, Vw. Er is derhalve geen sprake van een situatie waarin toepassing van artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw tot schending van verdragsverplichtingen leidt. Het beleid zoals omschreven in B1/2.2.4 Vc is dan ook ten volle van overeenkomstige toepassing.
- 4.22 In paragraaf B1/2.2.4.1 Vc is, voor zover thans van belang, vermeld dat de aanvraag wordt afgewezen, indien sprake is van een veroordeling of oplegging van een onvoorwaardelijke gevangenisstraf. Niet in geschil is dat verweerder onherroepelijk is veroordeeld. Op grond van het vigerend (al dan niet landgebonden) beleid diende de aanvraag van verweerder volgens de Staatssecretaris dan ook te worden afgewezen.
- 4.23 In de aangevallen uitspraak heeft voorzieningenrechter ten onrechte geoordeeld dat sprake is van een motiveringsgebrek in het besluit van 30 mei 2007. Op grond van het hiervoor weergegeven beleid stond immers ter beoordeling van de voorzieningenrechter (slechts) de vraag of sprake was van bijzondere omstandigheden, geen verband houdende met het misdrijf en de beoordeling ervan, waardoor tegenwerping van de omstandigheid dat verweerder een gevaar voor de openbare orde is, niet in de rede zou liggen. Een dergelijke afweging is terughoudend van aard. Volgens de Minister diende de voorzieningenrechter dus te beoordelen of de Minister *in redelijkheid*, gelet op de aangevoerde gestelde bijzondere omstandigheden van het onderhavige geval, tot tegenwerping van het bepaalde in artikel 31, tweede lid, aanhef en onder k, Vw heeft kunnen komen. Waar de voorzieningenrechter overweegt dat de Staatssecretaris ten onrechte de door verweerder aangevoerde omstandigheden niet heeft geoordeeld,

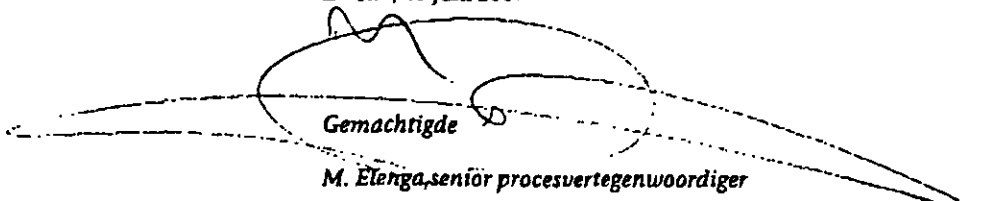
berust die overweging op een onvolledige lezing van het besluit. In het besluit zijn, anders dan de voorzieningenrechter overweegt, de omstandigheden met betrekking tot de gezinssituatie van verweerder en de algehele situatie in Centraal- Irak kennelijk en deugdelijk gemotiveerd gewogen. De Staatssecretaris meent in dit verband te kunnen volstaan met een verwijzing naar de tweede, derde en vierde alinea op pagina 6 van het besluit van 30 mei 2007. Ten aanzien van hetgeen de voorzieningenrechter heeft overwogen omtrent het rechtmatig verblijf en het gezinsleven van verweerder hier te lande en het verband daartussen dat de voorzieningenrechter kennelijk legt, wijst de Staatssecretaris naar hetgeen hij omtrent de omvang van het geschil en de miskennis daarvan door de voorzieningenrechter, ter toelichting van de tweede grief heeft opgemerkt.

4.24 de voorzieningenrechter heeft vorenstaande miskend.

4 Conclusie

De Staatssecretaris concludeert tot gegrondverklaring van het hoger beroep, vernietiging van de bestreden uitspraak en ongegrondverklaring van het door verweerder tegen het besluit van 23 mei 2007 ingestelde beroep.

Zwolle, 28 juni 2007

Gemachtigde

M. Elenga, senior procesvertegenwoordiger

Ministerie van Justitie
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Proces Procesvertegenwoordiging
Vestiging Zwolle
Postbus 40052
8004 DB Zwolle
telefoon 038 888 6489
telefax 038 460 9152